

skyldig underkasta sig ändring härutinnan, erhåller icke blott mindre inkomst av statsmedel under militärinkallelse än vad han författningsenligt är tillförsäkrad utan även mindre avlöning än då han tjänstgör i sin civila befattning. Som regel torde gälla, att den som erhåller annat uppdrag än som är förenat med hans befattning uppbär högre avlöning — enligt kommittékungörelsen 8 kronor för dag — men den befattningshavare som är reservbefäl bestraffas härför med att han får lägre inkomster.

Visserligen utgick till reservbefäl s. k. terminslön men — med undantag för några månader — endast till den som hade militär tjänstgöring å annan ort än bostadsorten. Terminslönen som utgick med 2 å 3 kronor för dag var för övrigt endast avsedd för personliga merkostnader i anledning av vistelse utom bostadsorten.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t med tillämpning från den 1 juni 1940 måtte vidtaga sådan ändring i kungörelsen den 24 maj 1940 (nr 470) att tjänsteman, därest den honom jämlikt de för försvarsväsendet gällande bestämmelserna tillkommande månadslönen understiger sammanlagda beloppet för månad av den avlöning, som han vid tjänstgöring i den civila befattningen skulle hava ägt åtnjuta, och den pension, vartill han som militär beställningshavare kan vara berättigad, å den civila befattningen måtte uppbära mellanskillnaden.

Stockholm i januari 1951.

Elis Håstad.

Gunnar Ericsson
i Näs.

Folke Nihlfors.
Bertil von Friesen.

Nr 272.

Av herr *Ericsson* i Näs, om pensionering av vissa sjukgymnaster genom statens pensionsanstalt.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 204.)

Stockholm den 26 januari 1951.

Gunnar Ericsson
i Näs.
